

ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΙ.

Αἱ διασημότεραι εἰκόνες τῶν κρείων
μεγάλων ἡρώων, Ἰοικῆς, Σικυ-
ωνικῆς καὶ Ἀττικῆς.

Πολύγνωτος ὁ Θάσιος ἔγραψε πο-
λέμιστὴν μετὰ τῆς ἀσπίδος τοῦ ἔ-
γραψε προσέτι τὸν νῆον τῶν Δελφῶν,
καὶ τὴν Στῶν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀπολλύδωρος ὁ Ἀθηναῖος. Ἱερέα
ἐν ὀρθῇ λατρείᾳ τὸν Αἰάντα
προπολοῦμενον ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

Ζεῦξ. Τὴν Ἀλκυόνην τὸν θεὸν
Πᾶνα τὴν Πηνελόπην τὸν Δία καθή-
μενον ἐπὶ θρόνου καὶ περιστοιχοῦμε-
νον ὑπὸ τῶν θεῶν οἵτινες ἴστανται
ὄρθιοι τὸν Ἡρακλέα παῖδα, πνίγοντα
δύο ὄφεις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἀμφι-
τρώωνος καὶ τῆς Ἀλκυόνης οἵτινες
ὠχρίωσιν ὑπὸ τρόμου τὴν Πραν τὴν
εἰκόνα τῶν Σταφυλῶν τὴν Ἑλένην καὶ
τὸν Μαρσύαν.

Παρθένιος. Τὸ Παραπέτασμα τὸν
Λαόν τῶν Ἀθηνῶν προσωποποιημένον
τὸν Θησέα τὸν Μελέαγρον τὸν Ἡρα-
κλῆ καὶ τὸν Περσέα τὸν μέγαν Ἱερέα
τῆς Κυβέλης Τροφὸν κρῆσαν μετὰ
τοῦ παιδίου τῆς τὸν Φιλοκτήτην
τὸν θεὸν Βάκχον δύο Παῖδες συνοδεύ-
μενα ὑπὸ τῆς Ἀρετῆς Ἱερέα διακονού-
μενον ὑπὸ νεαροῦ παιδὸς κρατούντος
κιβώτιον μετὰ θυμιάματος καὶ ἔχον-
τος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέφανον ἐξ ἁν-
θέων ἀγωνιστὴν ἐνοπλον ἀποθέσαντα
τὰ ὅπλα του μετὰ τὸ τέλος τοῦ δρό-
μου τὸν Αἰνείαν τὸν Ἀχιλλέα τὸν
Ἀγαμέμνονα τὸν Ὀδυσσεά τὸν Αἴαν-
τα ἐρίζοντα πρὸς τὸν Ὀδυσσεά διὰ
τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως.

Τηριάνθης. Τὴν θυσίαν τῆς Ἰφιγεί-
νης τὸν Πολύφημον κοιμώμενον, τοῦ
ὁποῦ μικροὶ σάτυροι μετροῦσι τὸν
λιγανὸν διὰ θάρσους.

Πάρμενος. Μάχην πρὸ τοῦ ἄστεως
τοῦ Φλίουντος νίκην τῶν Ἀθηνῶν τὸν
Ὀδυσσεά ἐν τῷ πλοίῳ του.

Ἐρίων. Τὸν Βάκχον τὴν Τραγω-
δίαν καὶ τὴν Κωμῶδιαν προσωποποι-
ημένας τὴν Σεμράμιδα γραῖαν
βαστάζουσιν δύο λαμπτήρας ἐμπρο-
σθεν νεαρῆς νέμφης.

Ἀπελλῆς. Τὴν Καμπάσπην γυμνὴν,
ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς Ἀναδυομένης Ἀ-
φροδίτης τὸν βασιλέα Ἀντίγονον τὸν
Ἀλέξανδρον κρατούντα κεραυνόν τὴν
πομπαίαν τοῦ Μεγαβύζου, Ἱερέως τῆς
Ἀρτέμιδος τὸν Κλεῖτον ἀπερχόμενον
εἰς πόλεμον καὶ λαμβάνοντα τὴν πε-
ρικεφαλαίαν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἱπποκό-
μου του ἑνα θηλυδριάν τὸν Μέναν-
δρον βασιλέα τῆς Καρίας τὸν Ἀγαῖον
τὸν τραγικὸν Γοργασθένην τοὺς Διοσ-
κούρους τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὴν Νί-
κην τὴν Ἑννοῦ δαμεμένην εἰς τὸ ἄρ-
μα τοῦ Ἀλεξάνδρου ἑνα ἥρωα γυμνόν

ἑνα ἱππὸν τὸν Νεοπτόλεμον μαχόμε-
νον ἑριππον πρὸς τοὺς Πέρσας τὸν
Ἀρχέλαον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς
θυγατρὸς του τὸν Ἀντίγονον ὀπλι-
σμένον τὴν Ἀρτεμιν χορεύουσαν μετὰ
νεανίδων τὰς τρεῖς γνωστὰς εἰκόνας
ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἀστραπῆς, τῆς
Βροντῆς καὶ τοῦ Κεραυνοῦ.

Ἀριστείδης ὁ Θηβαῖος. Πόλιν ἁλι-
σκομένην ἐξ ἐφόδου καὶ ὡς ἀντικείμε-
νον μητέρα τραυματισμένην καὶ
θνήσκουσαν μάχην κατὰ τῶν Περσῶν
τέθριππα τρέχοντα Ἰκέτην ὀφθαλμῶν
μετὰ τῶν θηραμάτων των τὴν εἰκόνα
τοῦ ζωγράφου Λεοντίου τὴν Βυβλίδαν
τὸν Βάκχον καὶ τὴν Ἀριάδνην Τραγι-
κὸν ὑπακριτὴν συνοδευόμενον ὑπὸ νεα-
ροῦ παιδὸς Γέροντα διδάσκοντα λύ-
ραν εἰς παιδίον ἑνα ἀσθενῆ.

Πρωτογένης. Τὸν Ἰάλυσσον σάτυ-
ρον θνήσκοντα ἐξ ἐρωτος τὸν Κύδιπ-
πον τὸν Τληπόλεμον σκεπτόμενον
Φιλίσκον Ἀθλητὴν τὸν βασιλέα Ἀν-
τίγονον τὴν μητέρα τοῦ Ἀριστοτέ-
λους τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πᾶνα. Τρι-
χογραφίαν τῆς Δέσσης τῶν Δελφῶν.

Ἀσκληπιδάωρος. Τοὺς δώδεκα με-
γάλους θεοὺς.

Νικόμαχος. Τὴν ἀρπαγὴν τῆς Περ-
σεφόνης Νίκην ὑψουμένην ἐπὶ ἄρμα-
τος εἰς τοὺς ἀέρας τὸν Ὀδυσσεά καὶ
τὸν Ἀπόλλωνα τὴν Ἀρτεμιν τὴν
Κυβέλην καθήμενην ἐπὶ λέοντος Μα-
νάδας καὶ Σατύρους τὴν Σκύλλαν.

Φιλόξετος ὁ Ἐρετριεύς. Τὴν μά-
χην τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Δα-
ρείου τρεῖς Σιλαίνους.

ΕΓΚΑΥΣΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ.

Πανσαρίας ὁ Σικυώνιος. Τὸν Ἡμε-
ρήσιον ἢ τὸ Παιδίον τὴν Γλυκέραν
καθημένην καὶ ἐστεμμένην δι' ἀνθέων
τὴν Ἐκατόμβην.

Εὐφράτωρ. Ἱππομαχίαν τοὺς δώ-
δεκα θεοὺς τὸν Θησέα τὸν Ὀδυσσεά
προποιοῦμενον τὸν παράφρονά πολε-
μιστὴν ἐπαναφέροντα τὸ ξίφος του εἰς
τὸν καλὸν.

Κεδίας. Τοὺς Ἀργαῶντας.

Ἀντιδότας. Ἀθλητὴν ἀσπιδόφορον.
Παλαιστὴν Ἀθλητὴν.

Νικίας ὁ Ἀθηναῖος. Δάσος τὴν
Νεμέαν προσωποποιημένην τὸν Βάκ-
χον τὴν Γαλινθὸν τὴν Ἀρτεμιν τὸν
τάφον τοῦ Μεγαβύζου τὴν νεκρομαν-
τείαν τοῦ Ὀμήρου τὴν Καλυψὶν τὴν
Ἰὼ καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν τὸν Ἀλέ-
ξανδρον τὴν Καλυψὶν καθήμενην.

Ἀθηρίων. Τὸν ἱστορικὸν Φύλαρχον
τὸ συγγενικόν οἰκογενειακὴν ὁμήγυ-
ριν τὸν Ἀχιλλέα μετρηφισμένον εἰς
νεανίδα ἱπποκόμον μετὰ τοῦ ἱππου.

Λιμόναχος ὁ Βυζαντινός. Τὸν Αἴαν-
τὴν Μήδειαν τὸν Ὀρέστην τὴν Ἰφι-
γένειαν ἐν Ταυρίδι εὐγενῆ οἰκογενεῖαν
μῆαν Γοργόναν.

Ἀριστόλαος. Τὸν Ἐπαμινόνδαν
τὸν Περικλέα τὴν Μήδειαν τὴν Ἀ-
ρετὴν τὸν Θησέα τὸν ἀθηναϊκὸν λαόν
προσωποποιημένον τὴν Ἐκατόμβην.

Σωκράτης. Τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀ-
σκληπιδῆ, Ὑγείαν, Αἰγλήν, Πανάκειαν,
Λασώ τὸν Οἶνον ἢ τὸν ῥάθυμόν σχεῖνο-
πλόκον.

Ἀντίφιλος. Παιδίον φουσὴν τὸ πῦρ
νιθούσας τὸ κυνήγιον τοῦ βασιλέως
Πτολεμαίου τὸν ἐνεδρεύοντα Σάτυρον.

Ἀριστοφῶν. Τὸν Ἀγγαῖον τραυμα-
τισθέντα ὑπὸ τοῦ Καλυδονίου κάπρου
ἀλληγορικὴν εἰκόνα τοῦ Πριάμου καὶ
τοῦ Ὀδυσσεως.

Ἀρτέμιων. Τὴν Δανάην καὶ τοὺς
πειρατάς τὴν Βασιλίσσαν Στρατονίκην
τὸν Ἡρακλῆ καὶ τὴν Διηάνειραν τὸν
Ἡρακλῆ ἐπὶ τῆς Οἴτης τὸν Λαομέ-
δοντα.

Μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων αἵτινες ἐ-
πεδόθησαν εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἀνα-
φέρονται ἡ Ἀθηναία Τιμαρέτη τοῦ
Μύκωνος, ἥτις ἔγραψε τὴν εἰκόνα τῆς
Ἑρμιόας Ἀρτέμιδος, ἡ Εἰρήνη τοῦ
ζωγράφου Κρατίνου ἥτις ἔγραψεν εἰ-
κόνα γυναικεῖαν σωζομένην εἰς τὴν
Ἐλευσίνα, ἡ Ἀρισταρέτη, θυγάτηρ
καὶ μαθήτρια τοῦ Νεάρχου, ἥτις ἔγρα-
ψε τὸν Ἀσκληπιόν, ἡ Λάρα τοῦ
Κυνικοῦ, περιώνυμος διὰ τὴν ταχύ-
τητά της εἰς τὸ ζωγραφεῖν ἔξωγρά-
φει δὲ αὕτη ἐπὶ πύξου διὰ χρωστήρος,
καὶ ἐπετύγχανε θαυμασίως εἰς τὰς
γυναικεῖας προσωπογραφίας. Ἐξωγρά-
φου δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς διὰ κα-
τόπτρου.

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΑΙΑΣ

Ἐκτενῆ καὶ περίεργον τοῦ Ἀγγλικῶ
Στέμματος περιγραφὴν ἐξέδωκεν ὁ ἐν
Λονδίνῳ αὐλικὸς ὀρυκτολόγος καθη-
γητὴς Τένναντ. Τῷ 1838 ἀποκατέ-
στησαν τὸ Στέμμα τοῦτο οἱ δύο χρυ-
σοῦχοι Ροῦνδελ καὶ Βρίτζ. τὸ μὲν ἐκ
παλαιότερων Στεμμάτων, τὸ δὲ καὶ
ἐξ ὅλης πάντῃ νέας. Τὸ σπάκιον κει-
μήλιον ἔλκει βάρος 1239 γραμμῶν.
Ἐπὶ μὲν τῆς μεταξωτῆς αὐτοῦ βάσεως
ὑπάρχει στέφανος ἐξ 129 μαργαριτῶν
μετὰ τοῦτον ἑκάστα χρυσοῦ ἀπέσθαι,
εἷτα δὲ ἑτέρος ἐξ 112 μαργαριτῶν
συγκείμενος στέφανος, ἔχων ἀνωθεν
πολυτιμηστάτην σάπφειρον, ἀγορασθεῖ-
σαν ἄλλοτε διὰ τὸ στέμμα Γεωργίου
τοῦ Α'. Κατόπιν τοῦ ἐκ μαργαριτῶν
στεφάνου τούτου φαίνεται τρίτος στέ-
φανος ἐξ ἑπτὰ σάπφειρων καὶ ὀκτώ
σκαράδων αἱ μὲν σάπφειροι περι-
στοιχίζονται ὑπὸ 14 ἀδαμάντων, αἱ
δὲ σκαράδες ὑπὸ ἀδαμάντων 123.
Μεταξὺ τῶν σάπφειρων καὶ τῶν σκα-
ράδων ὑπάρχουσιν ἐκκαίδεκα τρίφυλ-